

საქმე № 2/159-17

გადაწყვეტილება საქართველოს სახელით

07.03.2018 წ.

ქ.სიღნაღი

შესავალი ნაწილი

სიღნაღის რაიონული სასამართლო

მოსამართლე მერაბ ღვინიაშვილი
სხდომის მდივანი ნანა გოშნიაშვილი

მოსარჩელე - სს „სა-----“;

წარმომადგენელი - ირ-----ა; გი-----ე;

მოპასუხეები - თა-----ი; რა-----ი; ბ-----ი;

თა-----ის წარმომადგენელი-კა-----ი

დავის საგანი - თანხის დაკისრება და იპოთეკით დატვირთული ქონების რეალიზაცია.

აღწერილობითი ნაწილი

1. სასარჩელო მოთხოვნა

მოპასუხეებს თა-----ს, რა-----ს, ბა-----ს მოსარჩელე - სს „სა-----ს“-ს სასარგებლოდ სოლიდარულად დაეკისროთ 61892.73 ლარის გადახდა, საიდანაც ძირი თანხაა 40000 ლარი, სარგებელი 10907.81 ლარი, ჯარიმა 10984.92 ლარი. სასამართლო სხდომაზე მოსარჩელემ შეამცირა პირგასამტეხლოს ოდენობა 2000 ლარამდე. მოთხოვნილმა თანხამ საბოლოოდ შეადგინა 52907.81 ლარი.

დავალიანების დაფარვის მიზნით სარეალიზაციოთ მიექცეს იპოთეკით დატვირთული შემდეგი უძრავი ქონება: საგარეჯოს რაიონი სოფელი კ-----, დაზუსტებული ფართი 520 კვ.მ. , შენობა ნაგებობა 01/2, საცხოვრებელი გაშენების ფართი 136 კვ.მ. ს/კ №--.0-5-2--; თუ ვერ მოხერხდება იპოთეკით დატვირთული ქონების რეალიზაცია და/ან რეალიზაციით მიღებული თანხა სრულად არ დაფარავს დაკისრებულ დავალიანებას, თანხის ამოღება განხორციელდეს მოპასუხეების თა-----ის, რა-----ის, ბა-----ის საკუთრებაში არსებული სხვა ქონებიდან.

მოსარჩელეს მოთხოვნა ემყარება შემდეგ ფაქტებსა და გარემოებებს:

2015 წლის 30 ოქტომბერს სს „სა-----“-ს და თა-----ს შორის გაფორმდა საკრედიტო ხაზის შესახებ ხელშეკრულება, რომლის საფუძველზეც მსესხებელს გაეხსნა საკრედიტო ხაზი 150 000(ასორმოცდაათი ათასი) აშშ დოლარზე, მოქმედების ვადა მაქსიმუმ 120 თვე, ზღვრული საპროცენტო სარგებებლი 0,5დან 48% მდე.

ხელშეკრულების უზრუნველსაყოფად 2015 წლის 30 ოქტომბერს ბანკსა და თა-----ს შორის გაფორმდა იპოთეკის ხელშეკრულება და იპოთეკით დაიტვირთა თა-----ის საკუთრებაში არსებული შემდეგი უძრავი ქონება: საგარეჯოს რაიონი სოფელი კ-----, დაზუსტებული ფართი 520 კვ.მ. , შენობა ნაგებობა 01/2, საცხოვრებელი გაშენების ფართი 136 კვ.მ. ს/კ №--.0-.5-.2--;

2015 წლის 30 ოქტომბერს სს „სა-----“-ს და თა-----ს შორის გაფორმდა საკრედიტო ხელშეკრულება, რომლის თანახმად მსესხებელზე გაიცა კრედიტი 40000(ორმოცი ათასი)ლარი, 48 თვის ვადით, წლიური საპროცენტო სარგებებლი 21%, პირგასამტეხლო ყოველ ვადაგადაცდილებულ დღეზე ვადაგადაცდილებული თანხის 0,5 %.

2015 წლის 30 ოქტომბერს სს „სა-----“-ს რა-----ს და ბ-----ს შორის გაფორმდა სოლიდარული თავდებობის შესახებ ხელშეკრულებები. თავდებების პასუხისმგებლობა რაოდენობრივად განისაზღვრა 80 000 (ოთხმოცი ათასი) ლარის ოდენობით.

მოპასუხის მიერ დარღვეულ იქნა ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულება. 2017 წლის 15 თებერვლის მდგომარეობით დავალიანება შეადგენს 61892.73 ლარს, საიდანაც ძირი თანხაა 40000 ლარი, სარგებელი 10907.81 ლარი, ჯარიმა 10984.92 ლარი.

2. მოპასუხეთა პოზიცია

მოპასუხეებმა სარჩელი ცნეს ნაწილობრივ, ძირი თანხისა და სარგებლის ნაწილში. სადავოდ გახადეს ხელშეკრულებით გათვალისწინებული პირგასამტეხლოს ოდენობა.

3. ფაქტობრივი გარემოებები

3.1. უდავო ფაქტობრივი გარემოებები

3.1.1. 2015 წლის 30 ოქტომბერს სს „სა-----“-ს და თა-----ს შორის გაფორმდა საკრედიტო ხაზის შესახებ ხელშეკრულება, რომლის საფუძველზეც მსესხებელს გაეხსნა საკრედიტო ხაზი 150 000(ასორმოცდაათი

ათასი) აშშ დოლარზე, მოქმედების ვადა მაქსიმუმ 120 თვე, ზღვრული საპროცენტო სარგებებლი 0,5დან 48% მდე.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- 2015 წლის 30 ოქტომბერს სს „სა-----“-ს და თა-----ს შორის გაფორმდა საკრედიტო ხაზის შესახებ ხელშეკრულება(ს/ფ 15-25)

3.1.2. 2015 წლის 30 ოქტომბერს ბანკსა და თა-----ს შორის გაფორმდა იპოთეკის ხელშეკრულება და იპოთეკით დაიცვირთა თა-----ის საკუთრებაში არსებული შემდეგი უძრავი ქონება: საგარეჯოს რაიონი სოფელი კ-----, დაზუსტებული ფართი 520 კვ.მ. , შენობა ნაგებობა 01/2, საცხოვრებელი გაშენების ფართი 136 კვ.მ. ს/კ №--.0-.5-.2--;

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- 2015 წლის 30 ოქტომბერს ბანკსა და თა-----ს შორის გაფორმებული იპოთეკის ხელშეკრულება(ს.ფ 26-32)

3.1.3. 2015 წლის 30 ოქტომბერს სს „სა-----“-ს რა-----ს და ბ-----ს შორის გაფორმდა სოლიდარული თავდებობის შესახებ ხელშეკრულებები. თავდებების პასუხისმგებლობა რაოდენობრივად განისაზღვრა 80 000 (ოთხმოცი ათასი) ლარის ოდენობით.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- 2015 წლის 30 ოქტომბერს სს „სა-----“-ს, რა-----ს და ბ-----ს შორის გაფორმებული სოლიდარული თავდებობის შესახებ ხელშეკრულებები. (ს/ფ 33-44);

3.1.4. 2015 წლის 30 ოქტომბერს სს „სა-----“-ს და თა-----ს შორის გაფორმდა საკრედიტო ხელშეკრულება, რომლის თანახმად მსესხებელზე გაიცა კრედიტი 40000(ორმოცი ათასი)ლარი, 48 თვის ვადით, წლიური საპროცენტო სარგებებლი 21%, პირგასამტეხლო ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე ვადაგადაცილებული თანხის 0,5 %.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- 2015 წლის 30 ოქტომბერს სს „სა-----“-ს და თა-----ს შორის გაფორმებული საკრედიტო ხელშეკრულება(ს/ფ 45-47)

3.1.5. მოპასუხის მიერ დარღვეულ იქნა ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულება. 2017 წლის 15 თებერვლის მდგომარეობით დავალიანება შეადგენს 61892.73 ლარს, საიდანაც ძირი თანხაა 40000 ლარი, სარგებელი 10907.81 ლარი, ჯარიმა 10984.92 ლარი.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

-ცნობა დავალიანების შესახებ(ს/ფ 58)

3.2. დადგენილი სადავო ფაქტობრივი გარემოებები

3.2.1 საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 50-ე მუხლის შესაბამისად, გარიგება არის ცალმხრივი, ორმხრივი ან მრავალმხრივი ნების გამოვლენა, რომელიც მიმართულია სამართლებრივი ურთიერთობის წარმოშობის, შეცვლის ან შეწყვეტისაკენ. ხოლო 327-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, კი, ხელშეკრულება დადებულიად ითვლება, თუ მხარეები მის ყველა არსებით პირობაზე შეთანხმდნენ საამისოდ გათვალისწინებული ფორმით. ამდენად, ხელშეკრულების დადების უმთავრეს წინაპირობას წარმოადგენს მხარეთა ნება, კერძოდ, მხარეები თავად იღებენ გადაწყვეტილებას ხელშეკრულების დადების თაობაზე და თავად განსაზღვრავენ მის პირობებს. იმ შემთხვევაში, თუ მხარეებს შორის ვერ ხორციელდება შეთანხმება ხელშეკრულების პირობების თაობაზე ხელშეკრულება არ შეიძლება მიჩნეულ იქნას დადებულიად. ამდენად, ხელშეკრულების დადების ძირითად პირობას წარმოადგენს მხარეთა ნების თანხვედრა. მოცემულ შემთხვევაში, კი, როგორც უკვე დადგენილია მოსარჩელესა და მოპასუხეს შორის დაიდო საბანკო კრედიტის ხელშეკრულება, სადაც ერთ-ერთ პირობად განისაზღვრა პროცენტისა და პირგასამტეხლოს ოდენობა. შესაბამისად, სასამართლო მიიჩნევს, რომ მოპასუხეებმა აღნიშნულ ხელშეკრულებებზე ხელმოწერით გამოავლინეს ნება პირობის მოწონების თაობაზე, რითიც მათ იკისრეს ვალდებულება გადაეხადათ შესაბამისი პროცენტი და პირგასამტეხლო ვალდებულების არაჯეროვნად შესრულების შემთხვევაში. აღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლო ვერ გაიზიარებს მოპასუხეების პოზიციას პირგასამტეხლოს გადახდის ვალდებულებიდან მათი სრულად გათავისუფლების თაობაზე.

სამოტივაციო ნაწილი

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებათა სამართლებრივი შეფასების საფუძველზე სასამართლოს მიაჩნია, რომ სარჩელი უნდა დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ.

5. კანონები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 50-ე, 286-ე, 301-ე, 327-ე, 317-ე, 867-ე, 623-ე, 625-ე, 316-ე, 361-ე, 417-ე, 420-ე, 891-ე, 895-ე მუხლებით.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-3, 131-ე, 208-ე, 268-ე მუხლებით.

6. სამართლებრივი შეფასება

6.1. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსი ადგენს დისპოზიციურობის პრინციპს, რომელიც მხარეს ანიჭებს უფლებას თავისუფლად განკარგოს თავისი მატერიალური და საპროცესო უფლებები. სსსკ-ის მე-3 მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, მხარეებს შეუძლიათ საქმის წარმოება მორიგებით დაამთავრონ. მოსარჩელეს შეუძლია უარი თქვას სარჩელზე, ხოლო მოპასუხეს ცნოს სარჩელი. მოპასუხის მიერ სარჩელის ცნობა წარმოადგენს დისპოზიციურობის პრინციპის კონკრეტულ გამოვლინებას, კერძოდ, მოპასუხის მიერ თავისი მატერიალურ-სამართლებრივი უფლების განკარგვის აქტს. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 131-ე მუხლის მიხედვით, კი, მხარის მიერ ისეთი გარემოების არსებობის ან არარსებობის დადასტურება (აღიარება), რომელზედაც მეორე მხარე ამყარებს თავის მოთხოვნებსა თუ შესაგებელს, სასამართლომ შეიძლება საკმარის მტკიცებულებად ჩათვალოს და საფუძვლად დაუდოს სასამართლო გადაწყვეტილებას, ხოლო 208-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, სარჩელის ცნობა მისი დაკმაყოფილების საფუძველია.

6.2. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 317-ე მუხლის თანახმად, ვალდებულების წარმოშობისათვის აუცილებელია მონაწილეთა შორის ხელშეკრულება, გარდა იმ შემთხვევებისა, როცა ვალდებულება წარმოიშობა ზიანის მიყენების, უსაფუძვლო გამდიდრების ან კანონით გათვალისწინებული სხვა საფუძვლებით. 867-ე მუხლის შესაბამისად, საბანკო კრედიტის ხელშეკრულებით, კრედიტის გამცემი აძლევს ან მოვალეა მისცეს მსესხებელს სასყიდლიანი კრედიტი სესხის ფორმით. ხოლო 623-ე მუხლის მიხედვით, სესხის ხელშეკრულებით გამსესხებელი საკუთრებაში გადასცემს მსესხებელს ფულს ან სხვა გვაროვნულ ნივთს, ხოლო მსესხებელი კისრულობს დააბრუნოს იმავე სახის, ხარისხისა და რაოდენობის ნივთი. 625-ე მუხლის თანახმად, კი, სესხისათვის მხარეთა შეთანხმებით შეიძლება გათვალისწინებულ იქნეს პროცენტი. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 316-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, ვალდებულების ძალით კრედიტორი უფლებამოსილია მოსთხოვოს მოვალეს რაიმე მოქმედების შესრულება. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 361-ე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, ვალდებულება უნდა შესრულდეს ჯეროვნად, კეთილსინდისიერად, დათქმულ დროსა და ადგილას. **განსახილველ შემთხვევაში დადგენილია, რომ მხარეებს შორის ვალდებულებითი ურთიერთობა წარმოიშვა სესხის ხელშეკრულების საფუძველზე. სადვაოდ არ არის გამხდარი, რომ მოპასუხემ არ შეასრულა**

ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულება. აღნიშნულიდან გამომდინარე, მოთხოვნა მოპასუხეებზე მითითებული თანხის გადახდის ვალდებულების დაკისრების თაობაზე საფუძვლიანია და უნდა დაკმაყოფილდეს.

6.3 საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 417-ე მუხლის თანახმად, პირგასამტეხლო – მხარეთა შეთანხმებით განსაზღვრული ფულადი თანხა – მოვალემ უნდა გადაიხადოს ვალდებულების შეუსრულებლობის ან არაჯეროვნად შესრულებისათვის. ამასთან, მითითებული კანონის 420-ე მუხლის თანახმად, სასამართლოს შეუძლია საქმის გარემოებათა გათვალისწინებით შეამციროს შეუსაბამოდ მაღალი პირგასამტეხლო. მოცემულ შემთხვევაში, სასამართლოს მიზანშეწონილად მიაჩნია განმარტოს, რომ პირგასამტეხლო წარმოადგენს ვალდებულების შესრულების უზრუნველყოფის დამატებით საშუალებას. ვალდებულების დარღვევამდე პირგასამტეხლო ემსახურება ვალდებულების შესრულების სტიმულირებას. ვინაიდან, მოვალემ იცის, რომ ვალდებულების დარღვევის შემთხვევაში მას მოუწევს გარკვეული საზღაურის გადახდა. ამასთან, მნიშვნელოვანია, რომ, პირგასამტეხლო მოვალეს უპირობოდ ეკისრება, მიუხედავად იმისა ვალდებულების დარღვევით კრედიტორმა ზიანი განიცადა თუ არა. მართალია, კრედიტორს ენიჭება პირგასამტეხლოს უპირობოდ მოთხოვნის უფლება, მაგრამ სასამართლოს შეუძლია საქმის გარემოებათა გათვალისწინებით შეამციროს შეუსაბამოდ მაღალი პირგასამტეხლო. შეუსაბამოდ მაღალ პირგასამტეხლოში კანონი იმას კი არ გულისხმობს, რომ პირგასამტეხლოს პროცენტული ოდენობა თავიდანვე შეუსაბამოდ მაღალი თუ იქნებოდა, მხოლოდ ეს გახდებოდა მისი შემცირების საფუძველი, არამედ იმასაც, რომ შეუსაბამოდ მაღალ პირგასამტეხლოდ შეიძლება პირგასამტეხლო იქცეს ვალდებულების შესრულების პროცესშიც. ორივე შემთხვევაში სასამართლო უფლებამოსილია შეამციროს „შეუსაბამოდ მაღალი“ პირგასამტეხლო, როცა ამას საჭიროებს მოვალის ინტერესები. ასეთ გადაწყვეტილებას სასამართლო იღებს არა მარტო ქონებრივი, არამედ ყველა პატივსაღები ინტერესის გათვალისწინებით. განსახილველ შემთხვევაში, დადგენილია, რომ მოპასუხეების მიიერ დარღვეულ იქნა საბანკო კრედიტის ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულება, რაც თავის მხრივ წარმოადგენს პირგასამტეხლოს მოთხოვნის წარმოშობის სამართლებრივ საფუძველს. **ამასთან, ზემოაღნიშნული სამართლებრივი ნორმებიდან და დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებებიდან გამომდინარე სასამართლოს მიზანშეწონილად არ მიაჩნია პირგასამტეხლოს შემცირება, ვინაიდან მოსარჩელემ მოსამზადებელ სხდომაზე თვითონ შეამცირა მოთხოვნა გონივრული ოდენობით.**

6.4 საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 891-ე მუხლით თავდებობის ხელშეკრულებით თავდები კისრულობს ვალდებულებას, თავდებად

დაუდგეს კრედიტორის წინაშე მესამე პირს ამ უკანასკნელის ვალდებულების შესასრულებლად. ამასთან, 895-ე მუხლის მიხედვით, თუ თავდები კისრულობს პასუხისმგებლობას სოლიდარულად ან სხვა თანაბარმნიშვნელოვანი სახით, მას შეიძლება წაეყენოს მოთხოვნა იძულებითი აღსრულების მცდელობის გარეშე, თუ ძირითადმა მოვალემ გადააცილა გადახდის ვადას და უშედეგოდ იქნა გაფრთხილებული, ანდა მისი გადახდისუუნარობა აშკარაა. განსახილველ შემთხვევაში დადგენილი იქნა, რომ **2015 წლის 30 ოქტომბერს სს „სა-----“-ს რა-----ს და ბ-----ს შორის გაფორმდა სოლიდარული თავდებობის შესახებ ხელშეკრულებები. თავდებების პასუხისმგებლობა რაოდენობრივად განისაზღვრა 80 000 (ოთხმოცი ათასი) ლარის ოდენობით. აღნიშნული ხელშეკრულებების მიხედვით თავდები, ბანკის წინაშე სრულად აგებდა პასუხს ძირითადი მოვალის მიმართ წარმოშობილი ვალდებულებისათვის და კისრულობდა ვალდებულებას ძირითადი მოვალის მიერ ნაკისრი ვალდებულების შეუსრულებლობის ან არაჯეროვნად შესრულების შემთხვევაში, სრულად დაეფარა მოსარჩელისათვის ძირითადი თანხა, საპროცენტო სარგებელი და პირგასამტეხლო იმ მოცულობით, რასაც ბანკი მოითხოვდა თავდებობის ფარგლებში, ძირითადი მოვალის მიმართ იძულებითი აღსრულების მცდელობის გარეშე. თავდების პასუხისმგებლობა რაოდენობრივად განისაზღვრა 80 000(ოთხმოცი ათასი) ლარის ოდენობით.**

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, ვინაიდან დარღვეული იქნა საბანკო კრედიტის ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ვალდებულება, მოპასუხეებს სოლიდარულად უნდა დაეკისროთ სასამართლოს მიერ დადგენილი თანხის გადახდევინება მოსარჩელის სასარგებლოდ.

6.5. სამოქალაქო კოდექსის 286-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, უძრავი ნივთი შეიძლება ისე იქნეს გამოყენებული (დატვირთული) მოთხოვნის დასაკმაყოფილებლად, რომ უზრუნველყოფილ კრედიტორს მიეცეს უფლება, სხვა კრედიტორებთან შედარებით პირველ რიგში მიიღოს თავისი მოთხოვნის დაკმაყოფილება ამ ნივთის რეალიზაციით ან მის საკუთრებაში გადაცემით . ამავე კოდექსის 301 -ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად თუ მოვალე არ დააკმაყოფილებს მოთხოვნას, რომლის უზრუნველყოფის საშუალებაც არის იპოთეკა, იპოთეკარი უფლებამოსილია, მოითხოვოს უძრავი ნივთის რეალიზაცია, თუ იპოთეკის ხელშეკრულებით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული.

ხელშეკრულების უზრუნველსაყოფად 2015 წლის 30 ოქტომბერს ბანკსა და თა-----ს შორის გაფორმდა იპოთეკის ხელშეკრულება და იპოთეკით დაიტვირთა თა-----ის საკუთრებაში არსებული

შემდეგი უძრავი ქონება: საგარეჯოს რაიონი სოფელი კ-----, დაზუსტებული ფართი 520 კვ.მ. , შენობა ნაგებობა 01/2, საცხოვრებელი გაშენების ფართი 136 კვ.მ. ს/კ №--.0-.5-.2--. ვინაიდან მოვალემ სს „სა-----“-ს მოთხოვნა არ დააკმაყოფილა ბანკი უფლებამოსილია მოითხოვოს იპოთეკით დატვირთული ქონების რეალიზაცია, რაც ქონების რეალიზაციის ნაწილში სასარჩელო მოთხოვნის დაკმაყოფილების საფუძველს წარმოადგენს.

7. საპროცესო ხარჯები

7.1. სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, იმ მხარის მიერ გაღებული ხარჯების გადახდა, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, ეკისრება მეორე მხარეს, თუნდაც ეს მხარე გათავისუფლებული იყოს სახელმწიფო ბიუჯეტში სასამართლო ხარჯების გადახდისაგან. თუ სარჩელი დაკმაყოფილებულია ნაწილობრივ, მაშინ მოსარჩელეს ამ მუხლში აღნიშნული თანხა მიეკუთვნება სარჩელის იმ მოთხოვნის პროპორციულად, რაც სასამართლოს გააღწევილობით დაკმაყოფილდა, ხოლო მოპასუხეს – სარჩელის მოთხოვნათა იმ ნაწილის პროპორციულად, რომელზედაც მოსარჩელეს ეთქვა უარი.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 49-ე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, თუ სასამართლოს მთავარ სხდომამდე მოსარჩელე უარს იტყვის სარჩელზე, მოპასუხე ცნობს სარჩელს ან მხარეები მორიგდებიან, მხარეები მთლიანად თავისუფლდებიან სახელმწიფო ბაჟის გადახდისაგან.

აღნიშნულ შემთხვევაში სარჩელი დაკმაყოფილდა და მოპასუხემ მოსამზადებელ სხდომაზე ცნო სარჩელი ამ ნაწილში მხარეები თავისუფლდებიან სახელმწიფო ბაჟის გადახდისაგან და მოსარჩელის მიერ გადახდილი ბაჟი, როგორც სარჩელის ცნობის, ისე სასარჩელო მოთხოვნის შემცირებულ ნაწილში, 1857 ლარის ოდენობით მას უნდა დაუბრუნდეს.

8. უზრუნველყოფის ღონისძიება

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 199¹ -ე მუხლის თანახმად, სარჩელის მიღებაზე უარის თქმის, სარჩელის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის, სარჩელის განუხილველად დატოვების ან საქმის წარმოების შეწყვეტის შემთხვევაში სასამართლო თავისი გადაწყვეტილებით (განჩინებით) აუქმებს ამ სარჩელთან დაკავშირებით გამოყენებულ უზრუნველყოფის ღონისძიებას, რაც საჩივრდება ამ გადაწყვეტილების (განჩინების) გასაჩივრებისათვის კანონით დადგენილი წესით. მხარეთა მორიგების შემთხვევაში სასამართლო აუქმებს უზრუნველყოფის ღონისძიებას, თუ მხარეები სხვა რამეზე არ შეთანხმდებიან.

სარჩელზე უზრუნველყოფის ღონისძიება გამოყენებული არ ყოფილა.

9. გადაწყვეტილების აღსრულება

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 268 მუხლის 1¹ ნაწილის თანახმად, ხელშეკრულებიდან გამომდინარე დავებთან დაკავშირებით პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილება უნდა მიექცეს დაუყოვნებლივ აღსასრულებლად, თუ ეს პირდაპირ არის გათვალისწინებული ხელშეკრულებით. ასეთ შემთხვევაზე არ ვრცელდება ამ მუხლის მე-2 და მე-3 ნაწილებით გათვალისწინებული მოთხოვნები. აღსრულება არ შეჩერდება ამავე დავის საგანზე მესამე პირის სარჩელის საფუძველზედაც.

საქმეში წარმოდგენილი გენერალური საკრედიტო და თავდებობის ხელშეკრულებები შეიცავს მხარეთა შეთანხმებას გადაწყვეტილების დაუყოვნებლივ აღსრულების თაობაზე, რაც წარმოადგენს ამ საქმეზე მიღებული გადაწყვეტილების დაუყოვნებლივ აღსრულების საფუძველს.

სარეზოლუციო ნაწილი

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 8-ე, 49-ე, 53-ე, 243-244-ე, 249-ე, 257-ე, 259¹-ე, 364-ე, 367-ე, 369-ე მუხლით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა:

1. მოსარჩელე სს „სა-----“-ს სარჩელი დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ.

1.1. მოპასუხეებს თა-----ს, რა-----ს, ბ-----ს მოსარჩელე - სს „სა-----ს“-ს სასარგებლოდ სოლიდარულად დაეკისროთ 52 907.81 (ორმოცდათორმეტი ათას ცხრაას შვიდი და 81) ლარის ოდენობით თანხის გადახდა.

1.2. დავალიანების დაფარვის მიზნით სარეალიზაციოთ მიექცეს თა-----ის (პ/ნ3-----) საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონება: საგარეჯოს რაიონი სოფელი კ-----, დაზუსტებული ფართი 520 კვ.მ., შენობა ნაგებობა 01/2, საცხოვრებელი გაშენების ფართი 136 კვ.მ. ს/კ №--.0-.5-.2--;

თუ ვერ მოხერხდება იპოთეკით დატვირთული ქონების რეალიზაცია და/ან რეალიზაციით მიღებული თანხა სრულად არ დაფარავს დაკისრებულ დავალიანებას, თანხის ამოღება განხორციელდეს მოპასუხეების საკუთრებაში არსებული სხვა ქონებიდან.

2. გადაწყვეტილება მიექცეს დაუყოვნებლივ აღსასრულებლად.

4. მოსარჩელეს დაუბრუნდეს მის მიერ გადახდილი ბაჟის ნაწილი 1857 (ათას რვაას ორმოცდაჩვიდმეტი) ლარის ოდენობით.

5. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს თბილისის სააპელაციო სასამართლოში დასაბუთებული გადაწყვეტილების ჩაბარებიდან 14 დღის ვადაში, სარეზოლუციო ნაწილის მე-7 პუნქტით გათვალისწინებული წესების დაცვით სიღნაღის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით.

6. გადაწყვეტილების გასაჩივრების მსურველი მხარე, თუ ის ესწრება გადაწყვეტილების გამოცხადებას ან მისთვის ცნობილია გადაწყვეტილების გამოცხადების თარიღი, ვალდებულია გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადებიდან არა უადრეს 20 და არა უგვიანეს 30 დღისა, გამოცხადდეს სიღნაღის რაიონულ სასამართლოში და ჩაიბაროს გადაწყვეტილების ასლი. წინააღმდეგ შემთხვევაში გასაჩივრების ვადის ათვლა დაიწყება გადაწყვეტილების გამოცხადებიდან 30-ე დღეს. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელია.

მოსამართლე

მერაბ ღვინიაშვილი